

ВРАЦА — ДРЕВЕН И СЪВРЕМЕНЕН ГРАД

ПЕЩЕРИ — ОБИТАВАНИ ОТ ЧОВЕК 70 000 ГОДИНИ ПРЕДИ НОВАТА ЕРА • ТУК Е ПРЕБИВА ВАЛ АПОСТОЛЪТ НА СВОБОДАТА ВАСИЛ ЛЕВСКИ • ВРАЧАНИ ТАЧАТ ПАМЕТА НА ГЕРОИТЕ.

Този красив град пленява всеки посетител. Обновен изцяло, той привлича с хубавите си обществени и жилищни сгради, с парковете и градините. А откъм сините скали на Балкана, откъм Вратцата винаги лъха свеж планински въздух.

Враца е един от най-старите градове в България. В този край има пещери, обитавани от човека 70 000 години преди новата ера. Мина Плакалница е била експлоатирана още от римляните.

Враца е съществувала като малко селище още преди идването на славянските племена. Това малко селце носело името Вратица, което получило от близкия проход Вратцата. През Първото българско царство Вратица станал важен административен център, разположен на двата бряга на р. Лева. Градът тогава бил заобиколен от яка крепостна стена, останки от която са запазени и до днес.

В края на четиринадесети век градът пада под османско иго. Много са легендите за безпримерния героизъм на неговите защитници против нашествениците.

Врачани пазят ревниво, в легендите, и старините на своя град. От всички краища на града се вижда кулата на Мешчините. Тя е строена през 17 в. от един богат търговски род. Служела е за жилище и като отбранителна кула против поробителите. Сградата е четириетажна със стени дебели близо два метра. Висока е 24,55 м. На третия етаж има бойници. В първия етаж била конюшнята, във втория и третия — складовете за стоки, а четвъртият служел за жилище. След освободението на града от османско иго кулата на Мешчините била преустроена в часовникова кула. Сега всеки час от върха ѝ се разнася мелодичен звън, който от десеталетия отмерва точно времето. Кулата е обяве

на за архитектурен паметник на културата и в четирите ѝ етажа са подредени експонатите от археологическия отдел на Врачанския окръжен музей.

За почитателите на културните паметници интерес представляват някои добре запазени стари къщи като тези на Никола Войводов, Димитраки хаджи Тошев, Григор Найденов и др. Никола Войводов е виден врачански революционер, поклонник на Гарибалди и организатор на българска чета в Румъния.

Собственикът на къщата Григор Найденов е опълченец и заедно с руските братя-освободители участва в боевете при Шипка и Шейново, както и при Стара Загора. Сега къщата се реставрира и в нея ще бъде подреден кът на опълчението във Враца и окръга и на участниците в Руско-турската война.

Недалеч от къщата на възрожденеца Димитраки Тошев на ул. „Леснова“ се намира черквата „Възнесение“. Тя е свързана с някои важни събития, ревниво таечени от врачани. Тук през 1876 година стотина врачански патриоти се събират, за да вдигнат въстание, в момента, когато Ботевата чета стъпи на българския бряг. Въстанието не успява поради разгрома на априлци и пристигането на големи турски войсковы съединения в града. На следния ден турците заклали 33 души от въстаниците, подло предадени от продажници. В тази черква през август 1872 година е участвувал в църковната служба самият Васил Левски, придружен от патриота Гроздю от с. Български извор. Тогава Левски се запознава с дейността на местния революционен комитет. Тази черква е забележителна и с още едно събитие. На 28 октомври 1878 година, когато градът е бил освободен от турците в нея е бил

Старата кула на Мешчините, превърната в градски часовник.

отслужен благодарствен молебен в чест на братята руси-освободители на България.

Признателните врачани са издигнали паметници на Христо Ботев, на Васил Левски, на генерал Леснов, на Йордан Лютибродски, на Георги Дамянов, които привличат вниманието на всеки гост на града. Много паметни плочи свидетелствуват за признателността на врачани към падналите за свободата на родината смели революционери, борци против фашизма и капитализма.

Всичко това е една малка, но неразделна частица от стария и нов Враца. И всеки, който е посетил веднъж този очарователен град, го залюбва и скътва в себе си желанието пак да дойде тук.

ЙОРДАН ГРАНИТСКИ

ЗА НАШИТЕ
ЧИТАТЕЛИ

ЗИМНА СУП

В дълбока тенджерка
2-3 супени лъжици
или олю. След
сгорещи, приоб
лъжица бра
слабо жълт
рително м
стрък п
кромид
вичк
фа
м